

การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่านิทานตามรูปแบบ
ของบลูม (Bloom's Taxonomy)

THE DEVELOPMENT OF EARLY CHILDHOOD LANGUAGE SKILLS THROUGH STORYTELLING EXPERIENCES BASED ON BLOOM'S TAXONOMY

วราพร เกตุฐาน | Warasporn Kehathan | ORCID ID: 0009-0009-1928-7463

นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ประเทศไทย | Early Childhood Education Student, Faculty of Education and Human Development, Chaiyaphum Province, Chaiyaphum Rajabhat University
Corresponding Author E-mail: 641501119@cpru.ac.th

ทิพย์อักษร พุทธสริน | Thipaugson Puttasarin | ORCID ID: 0009-0003-0514-7669

คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ประเทศไทย | Faculty of Education and Human Development, Chaiyaphum Province, Chaiyaphum Rajabhat University
E-mail: thipaugson.ru@cpru.ac.th

จันทร์จิรา แสนสมบัติ | Junjira Sansombat | ORCID ID: 0009-0000-3329-5261

นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ประเทศไทย | Early Childhood Education Student, Faculty of Education and Human Development, Chaiyaphum Province, Chaiyaphum Rajabhat University
E-mail: Junjira190845@gmail.com

สุทธิดา วันนา | Sutthida Wanna | ORCID ID: 0009-0003-4925-6349

นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ประเทศไทย | Early Childhood Education Student, Faculty of Education and Human Development, Chaiyaphum Province, Chaiyaphum Rajabhat University
E-mail: suththidaw471@gmail.com

Received: (January 15, 2025); Revised: (March 2, 2025); Accepted: (March 5, 2025)

Citation:

วราพร เกตุฐาน, ทิพย์อักษร พุทธสริน, จันทร์จิรา แสนสมบัติ, และสุทธิดา วันนา. (2568). การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์การเล่านิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy). *วารสารวิจัยและนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืน (JRIS)*, 2(2), 1-15.

Kehathan, W., Puttasarin, T., Sansombat, S., & Wanna, S. (2025). The development of early childhood language skills through storytelling experiences based on bloom's taxonomy. *Journal of Research and Innovation for Sustainability (JRIS)*, 2(2), 1-15.

ABSTRACT

This research aimed to 1) Develop the language skills of early childhood children through storytelling experiences based on Bloom's Taxonomy and 2) Compare the language skills of early childhood children before and after participation in storytelling experiences based on Bloom's Taxonomy. The sample consisted of 28 early childhood children, both male and female, aged between 5-6 years, who were enrolled in Kindergarten 3/1 during the first semester of the 2024 academic year at Thetsaban 1 (Wittayanaree) School, Nai Mueang Subdistrict, Mueang Chaiyaphum District, Chaiyaphum Province. The participants were selected using purposive sampling. The instruments used in this study included: 1) 24 lesson plans for storytelling experiences based on Bloom's Taxonomy, and 2) an assessment form for early childhood children's language skills. The researcher employed a one-group pretest-posttest design. Data were analyzed using mean scores, standard deviations, and dependent t-tests. The findings revealed that the development of early childhood children's language skills through storytelling experiences based on Bloom's Taxonomy positively impacted their language skills in listening and speaking, reading, and writing. This development was attributed to consistently structured experiential activities and the use of diverse storytelling techniques, which encouraged children's active participation, interactive discussions, and expression of opinions, thereby enhancing their engagement. Furthermore, the results indicated a statistically significant increase ($p < .05$) in the language skills of early childhood children who participated in storytelling experiences based on Bloom's Taxonomy post-intervention.

Keyword: Early childhood, language skills, storytelling according to Bloom's Taxonomy

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กปฐมวัย ชายและหญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี และที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเทศบาล 1 (วิทยานารี) ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 1 ห้อง จำนวน 28 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) จำนวน 24 แผน 2) แบบประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการวิจัย The One-Group Pretest-Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่า t-test dependent ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) มีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ด้านการฟังและการพูด ด้านการอ่าน ด้านการเขียน จากการจัดประสบการณ์ที่มีการจัดกระบวนการอย่างสม่ำเสมอ และการใช้เทคนิค

การเล่านิทานที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม การสนทนาโต้ตอบแสดงความคิดเห็นทำให้เด็กเกิดความสนใจมากขึ้น พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) มีทักษะทางภาษาที่สูงขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย, ทักษะทางภาษา, การเล่านิทานตามรูปแบบของบลูม

1. บทนำ

การศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาเพื่อวางรากฐานชีวิตของเด็กไทยให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการสมวัยอย่างสมดุล กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 เพื่อให้สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กทุกสังกัดนำไปใช้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กและบริบทท้องถิ่น โดยกำหนดปรัชญาการศึกษาปฐมวัยไว้ว่า “การศึกษาปฐมวัย เป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี บริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐาน คุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ” หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีความสุขและเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ภาษาเป็นสื่อกลางในการทำความเข้าใจระหว่างบุคคล สามารถรู้เรื่องกันได้ ด้วยท่าทาง สัญลักษณ์ การพูด การเขียน การแสดงสีหน้า ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ภาษามีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเป็นอย่างมาก เนื่องจากเด็กมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ในการสื่อสารอย่างมีความหมาย ผ่านความคิด จินตนาการ และการแสดงออก เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยเด็กจะต้องมีการเตรียมความพร้อมทางภาษาในด้านการฟัง อ่าน และเขียนไปพร้อมๆ กันอย่างเป็นองค์รวม ซึ่งจะส่งผลดีต่อพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา (ภิญญาดาพัชญา เพ็ชรรัตน์, 2551) ภาษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิตมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดซึ่งจะนำไปสู่พัฒนาการทางเชาว์ปัญญาในขั้นสูงก่อให้เกิดการเรียนรู้เด็กใช้ภาษาสื่อสาร แสดงความต้องการควบคุมพฤติกรรมของผู้อื่น แสดงความเป็นตัวตนของเด็กค้นหาข้อมูลจินตนาการ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ หากไม่มีภาษาการติดต่อสื่อสารย่อมเป็นไปด้วยความยากลำบาก ภาษาเป็นระบบที่มีความซับซ้อน ครูจึงควรทำความเข้าใจความหมายของภาษาให้กระจ่างชัดเพื่อปรับมุมมองของตนที่มีต่อภาษาให้ถูกต้องเพื่อพัฒนาการออกแบบการจัดประสบการณ์ส่งเสริม

ศักยภาพทางภาษาให้แก่เด็กปฐมวัยได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) กระบวนการเรียนรู้สำหรับเด็กนั้นจะพัฒนาตามลำดับจากการเลียนเสียงที่ได้ยินได้ฟังได้สัมผัส การลองผิดลองถูกแสดงท่าทางตามเสียงนั้น เมื่อได้รับการทดลองแล้วได้รับการตอบสนอง เด็กจะสะสมความจำและรับการใช้ภาษานั้นมาเป็นของตนเอง การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่ดี คือการเปิดโอกาสให้เด็กพูด สนทนาโต้ตอบ หัดฟัง ฝึกอ่านการได้เล่าเรื่องล้วนเป็นการสร้างความงอกงามในการเรียนรู้ภาษาให้กับเด็กทั้งสิ้น (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551) การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ครูจำเป็นต้องศึกษาพัฒนาการทางภาษาของเด็กทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาที่เหมาะสม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552) ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy) เป็นแนวคิดที่ได้รับการพัฒนาโดยนักการศึกษาชาวอเมริกันชื่อ บลูม (Anderson, & Krathwohl, 2001) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพต้องเริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน บลูมได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมการเรียนรู้โดยอิงตามทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาพื้นฐานว่า มนุษย์เกิดการเรียนรู้ใน 4 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคมสำหรับด้านสติปัญญา (Cognitive domain) บลูมได้จำแนกออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่ 1. การจดจำ (Remembering) คือความสามารถในการระลึกถึงข้อมูลที่ได้เรียนรู้ 2. ความเข้าใจ (Understanding) คือ การตีความและเข้าใจความหมายของข้อมูล 3. การประยุกต์ใช้ (Applying) คือ การนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ 4. การวิเคราะห์ (Analyzing) คือ การแบ่งแยกและตรวจสอบส่วนประกอบของข้อมูล 5. การประเมิน (Evaluating) คือ การตัดสินคุณค่าและความถูกต้องของข้อมูลหรือแนวคิด 6. การสร้างสรรค์ (Creating) คือ การรวมข้อมูลหรือแนวคิดเพื่อนำไปสู่การสร้างสิ่งใหม่ (วรวิทย์ จันท์สุวรรณ, 2565) การบูรณาการทฤษฎีนี้เข้ากับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเล่นิทาน จะช่วยให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม การเล่นิทานไม่เพียงแต่เป็นการสื่อสารเรื่องราวให้เด็กฟังแต่ยังช่วยพัฒนาเด็กในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การอ่านและการเขียนได้ด้วย เมื่อครูผู้สอนนำทฤษฎีของบลูมมาประยุกต์ใช้กับการเล่นิทาน จะทำให้เด็กได้ฝึกฝนทักษะการจดจำเรื่องราวที่ฟัง ความเข้าใจในเนื้อหา การประยุกต์ใช้แนวคิดในนิทานกับชีวิตประจำวัน การวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละคร การประเมินคุณค่าของบทเรียนในนิทาน และการสร้างสรรค์เรื่องราวหรือแนวคิดใหม่จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ ดังนั้น การใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูมในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัย จะช่วยเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กในทุกด้านอย่างสมดุล และทำให้การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีความหมายและสนุกสนานมากขึ้น

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยเป็นนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งปฏิบัติการสอนในภาคเรียนที่ 1/2567 ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3/1 โรงเรียนเทศบาล 1 (วิทยานารี) สังกัดเทศบาลเมืองชัยภูมิ จากการประเมินปัญหาในจัดประสบการณ์ พบว่า เด็กมีพัฒนาการที่ล่าช้าทางด้านภาษาและขณะฟังนิทานเด็กมักจะหันไปเล่นหรือชวนเพื่อนคุยหรือวิ่งเล่นหรืออื่นๆ ซึ่งแสดงถึงพฤติกรรมที่ไม่มีสมาธิ ผู้วิจัยเล็งเห็นประโยชน์ของกิจกรรมการเล่นิทาน จึงสนใจที่จะใช้กิจกรรมการเล่นิทานประกอบแนวคิดของบลูม (Bloom's

Taxonomy) มาสร้างเป็นกิจกรรมที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็ก ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา “การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยและเป็นประโยชน์กับนักวิชาการหรือครูด้านการศึกษาปฐมวัยที่สนใจนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยต่อไป

2. จุดมุ่งหมายของวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) มีจุดมุ่งหมายของวิจัย ดังนี้

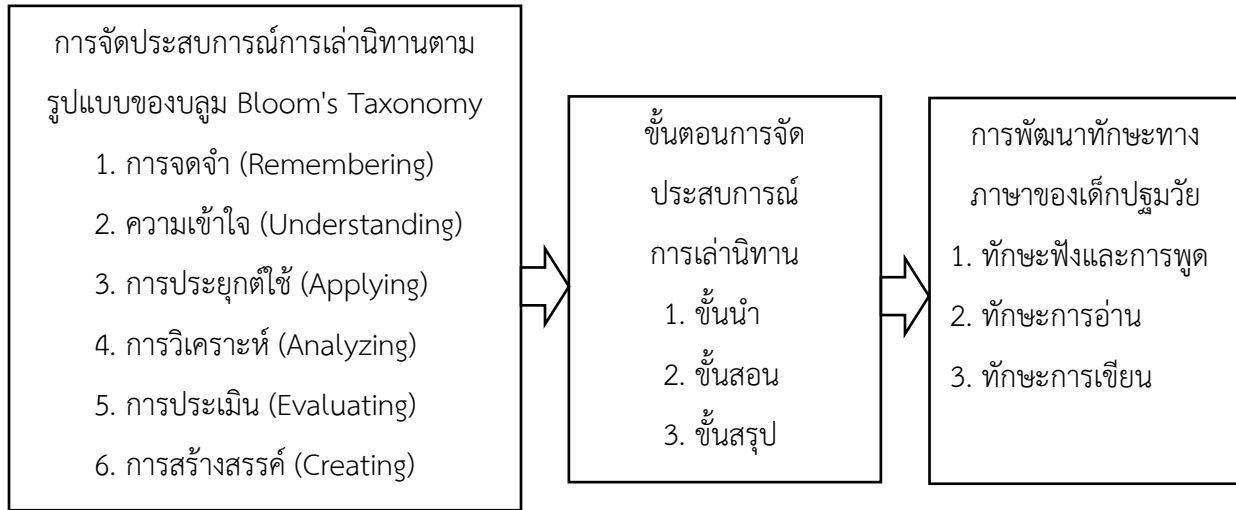
1. เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy)
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์

3. สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) มีทักษะทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) เป็นการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามลำดับขั้นนำ ชั้นสอน ชั้นสรุป ที่บูรณาการทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy) ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์การจดจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การประเมิน และการสร้างสรรค์ เด็กมีโอกาสได้รับจากประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้เกิดความคิดรวบยอด และแนวความคิดต่าง ๆ ก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษา ได้แก่ 1. ทักษะการฟังและการพูด 2. ทักษะการอ่าน 3. ทักษะการเขียน ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

5. วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) ใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวตามแบบแผนการทดลอง (One Group Pretest - Posttest Design) เพื่อให้ความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการดำเนินการกึ่งทดลอง

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเทศบาล 1 (วิทยานารี) ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวนทั้งหมด 86 คน

5.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเทศบาล 1 (วิทยานารี) ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 1 ห้อง จำนวน 28 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากการประเมินปัญหาในจัดประสบการณ์

5.2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

5.2.1 แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) จำนวน 24 แผน

5.2.2 แบบประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

5.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือใช้ในการวิจัย ได้แก่

5.3.1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) จำนวน 24 แผน

- 1) ศึกษาคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี
- 2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย
- 3) สร้างแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาล 3 ในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ จำนวน 8 หน่วย

ตาราง 1 แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

สัปดาห์ที่	วัน	ชื่อนิทาน	ทักษะทางภาษา
1 ขั้นความรู้	อังคาร	แจ๊กกี้ผู้สามารถ	ฟังและพูด
	พุธ		อ่าน
	พฤหัสบดี		เขียน
2 ขั้นความเข้าใจ	อังคาร	เต้าน้อยกับปลาในหนอง	ฟังและพูด
	พุธ		อ่าน
	พฤหัสบดี		เขียน
3 การประยุกต์ใช้	อังคาร	เจ้าแกะนั้นน้อย	ฟังและพูด
	พุธ		อ่าน
	พฤหัสบดี		เขียน
4 การวิเคราะห์	อังคาร	หุ่นฟาง	ฟังและพูด
	พุธ		อ่าน
	พฤหัสบดี		เขียน
5 การประเมิน	อังคาร	หนอนตัวน้อย	ฟังและพูด
	พุธ		อ่าน
	พฤหัสบดี		เขียน
6 การสร้างสรรค์	อังคาร	กระรอกน้อยกับนกจอมกวน	ฟังและพูด
	พุธ		อ่าน
	พฤหัสบดี		เขียน

สัปดาห์ที่	วัน	ชื่อนิทาน	ทักษะทางภาษา
7 การสร้างสรรค์	อังคาร	เจ้าหมึกแสนเศร้า	ฟังและพูด
	พุธ		อ่าน
	พฤหัสบดี		เขียน
8 การสร้างสรรค์	อังคาร	น้ำใสไม่มีวินัย	ฟังและพูด
	พุธ		อ่าน
	พฤหัสบดี		เขียน

4) นำแผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จำนวน 3 ท่าน ซึ่งรายนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

อาจารย์สุรียนต์ แสงงาม อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

อาจารย์อัจฉรา สมแวง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

นางสาวสุนิสา สีมวงษ์ ครูประจำชั้นอนุบาล 3/1 โรงเรียนเทศบาล 1 (วิทยานารี)

5) ปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) = 1.00

5.3.2 แบบประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

- 1) ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย
- 2) ศึกษาหลักการเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย
- 3) สร้างแบบประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย 3 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ ดังนี้

3.1) ด้านการฟังและการพูด ได้แก่

การฟังนิทาน แล้วบอกชื่อเรื่อง ตัวละคร เนื้อหาของนิทาน

การมีความสนใจเรื่องที่ฟัง

การฟังคำสั่งหลายขั้นตอนและสามารถปฏิบัติ

การอธิบายภาพและเล่าเรื่องจากภาพ

การตอบคำถามโดยอาศัยการเรียนรู้

3.2) ด้านการอ่าน ได้แก่

การอ่านภาพจากนิทานและอ่านคำจากนิทาน

การเปิดและทำทำอ่านนิทานโดยอาศัยภาพและความจำ

การแสดงออกถึงความสนุกกับการอ่านนิทาน

การเล่นนิทานเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวตามจินตนาการ

การอ่านนิทานโดยรู้ความหมายแบบจริงจัง

3.3) ด้านการเขียน ได้แก่

การวาดภาพตามแบบหรือวาดภาพตามจินตนาการของตนเอง

การเขียนตัวอักษรตามแบบ

การเขียนคำที่คุ้นเคย

3.4) การเขียนชื่อตนเอง

3.5) การสื่อความหมายของคำที่เขียน

แบบประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย มีการบันทึกระดับคุณภาพของทักษะ แบ่งเป็น 3 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ปรับปรุง

ระดับ 2 หมายถึง พอใช้

ระดับ 3 หมายถึง ดีมาก

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าดัชนีมีเกณฑ์ ดังนี้ สูตรอันตรภาคชั้น = (คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด) = (3-1)-1 = 0.6 จำนวนชั้น 3

ค่าเฉลี่ย 2.41 - 3.00 หมายถึง ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 1.61 - 2.40 หมายถึง พอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.60 หมายถึง ปรับปรุง

4) นำแบบประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) = 1.00

5) ปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

5.4 วิธีดำเนินงานวิจัย

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ทำการทดลองเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ได้แก่ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี วันละ 30 นาที กลุ่มตัวอย่างได้รับการทดลองรวมทั้งสิ้น 24 วัน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

5.4.1 จัดเตรียมสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม

5.4.2 ผู้วิจัยทำการประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยใช้แบบประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 28 คน เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ วันละ 30 นาที

5.4.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย จำนวน 24 แผน เป็นเวลา 8 สัปดาห์สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที

5.4.4 เมื่อครบ 8 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยใช้แบบประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลังทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 28 คน เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์วันละ 30 นาที นำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่า t-test Dependent

6. ผลการวิจัย

การวิเคราะห์คะแนนแบบประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยนำข้อมูลไปหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy)

ตาราง 2 ผลการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) ก่อนและหลังการทดลองทั้ง 3 ด้าน

ทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย	n	ก่อนการทดลอง		แปลผลระดับ	หลังการทดลอง		แปลผลระดับ
		M	SD		M	SD	
1. ด้านการฟังและการพูด	28	1.51	0.05	ปรับปรุง	2.97	0.08	ดีมาก
2. ด้านการอ่าน	28	1.46	0.01	ปรับปรุง	2.98	0.10	ดีมาก
3. ด้านการเขียน	28	1.54	0.19	ปรับปรุง	2.99	0.11	ดีมาก
รวม	28	1.50	1.10	ปรับปรุง	2.89	0.01	ดีมาก

จากตาราง 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยทั้ง 3 ด้าน ก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน มีรายละเอียด ดังนี้ 1. ด้านการฟังและการพูด ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ย (M) 1.51, (SD) 0.05 แปลผลระดับปรับปรุง หลังการทดลองค่าเฉลี่ย (M) 2.97, (SD) 0.08 แปลผลระดับดีมาก 2. ด้านการอ่าน ก่อนการทดลองค่าเฉลี่ย (M) 1.46, (SD) 0.01 แปลผลระดับปรับปรุง หลังการทดลอง

ค่าเฉลี่ย (*M*) 2.98, (*SD*) 0.10 แปลผลระดับดีมาก 3. ด้านการเขียน ก่อนการทดลองค่าเฉลี่ย (*M*) 1.54, (*SD*) 0.19 แปลผลระดับปรับปรุง หลังการทดลองค่าเฉลี่ย (*M*) 2.99, (*SD*) 0.11 แปลผลระดับดีมาก ผลรวมทั้ง 3 ด้าน ก่อนการทดลองค่าเฉลี่ย (*M*) 1.50, (*SD*) 1.10 แปลผลระดับปรับปรุง หลังการทดลองค่าเฉลี่ย (*M*) 2.89, (*SD*) 0.01 แปลผลระดับดีมาก

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการวัดประสบการณ์การเล่านิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 3 เปรียบเทียบทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการทดลอง ด้วยค่า t-test dependent

เปรียบเทียบ	Pre test (28)		Post test (28)		t	p
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>		
คะแนน	22.46	2.03	44.68	0.82	1.7	0.00*

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 เปรียบเทียบทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการทดลอง ด้วยค่า t-test dependent กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน มีรายละเอียด ดังนี้ ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ย (*M*) 22.46, (*SD*) 2.03 หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ย (*M*) 44.68, (*SD*) 0.82 ค่า t เท่ากับ 1.7 และค่า p เท่ากับ 0.00 การเปรียบเทียบทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) มีทักษะทางภาษาที่สูงขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน ผลรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการฟังและการพูด ด้านการอ่าน ด้านการเขียน พบว่า ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ย (*M*) 1.50, (*SD*) 1.10 แปลผลระดับปรับปรุง หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ย (*M*) 2.89, (*SD*) 0.01 แปลผลระดับดีมาก สอดคล้องกับสมมติฐาน เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) มีทักษะทางภาษาที่สูงขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่านิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) มีจุดมุ่งหมายดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่านิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษา

ของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของ บลูม (Bloom's Taxonomy) ก่อนและหลังการทดลอง อภิปรายผล ดังนี้

การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) มีทักษะทางภาษาที่สูงขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหมายอย่างสมดุลง มีประสิทธิภาพเหมาะสมตามวัย การเล่นิทานเป็นการสื่อสารเรื่องราวให้เด็กฟัง และยังช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟังและการพูด การอ่าน การเขียน ผู้วิจัยจึงได้นำทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, 1956) ด้านพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) แบ่งออกเป็น 6 ด้าน นำมาประยุกต์กับการจัดประสบการณ์การเล่นิทาน โดยเริ่มจากง่ายไปหายากตามลำดับ ได้แก่ การจดจำ (Remembering) ความเข้าใจ (Understanding) การประยุกต์ใช้ (Applying) การวิเคราะห์ (Analyzing) การประเมิน (Evaluating) และการสร้างสรรค์ (Creating) จากการจัดประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม ผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดประสบการณ์จากง่ายไปหายากตามลำดับขั้น โดยใช้ิทานเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่ดีขึ้นจากสัปดาห์ที่หนึ่ง “แจ๊ก็ผู้สามารถ” เด็กปฐมวัยได้มีโอกาสเรียนรู้จากการจัดประสบการณ์ของครูด้วยวิธีการที่หลากหลายทำให้เกิดการจดจำและทักษะการฟังและการพูด เมื่อดำเนินการจัดประสบการณ์จนถึงสัปดาห์ที่หก “กระรอกน้อยกับนกจอมกวน” เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ จนสามารถสร้างสรรค์ผลงานของตนเองจากสิ่งที่น่าสนใจได้ ต่อมาในสัปดาห์ที่เจ็ดถึงแปดเด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ทั้ง 6 ชั้น และเกิดความคุ้นเคยสามารถรับฟัง และแสดงความคิดเห็น โดยการสนทนาตอบโต้ได้ดีขึ้น สามารถอ่านจากภาพ เขียนตามตัวอย่างและพัฒนาจนเขียนด้วยตนเองได้ สอดคล้องกับ Huai et al. (2020) ศึกษาบทสนทนาระหว่างครูระดับอนุบาลกับเด็กระหว่างกิจกรรมการเล่นิทาน พบว่า วิธีหนึ่งในการพัฒนาและส่งเสริมทักษะการคิดในเด็กคือ การสนทนา เช่น การซักถาม ผู้วิจัยสังเกตได้จากเด็กสามารถอ่านหนังสือจากรูปภาพ จดจำตัวอักษรโดยไม่มีรูปภาพ รวมทั้งสามารถขีดเขียนเส้นโค้ง เส้นหยัก ตามรูปร่างที่กำหนด และสามารถจดจำชื่อของตัวเองตามอักษรตัวอย่าง และเขียนตามได้เมื่อไม่เห็นตัวอย่างนั้นแล้ว ซึ่งเป็นพฤติกรรมทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) 5 ระดับ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom (1956) ที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ ได้แก่ การเลียนแบบ (Imitation) การทำตามแบบ (Manipulation) การทำอย่างถูกต้อง (Precision) การทำอย่างต่อเนื่อง (Articulation) และการทำอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization) จากการจัดประสบการณ์จะเห็นได้ว่าการจัดกระบวนการอย่างสม่ำเสมอ และการใช้เทคนิคการเล่นิทานในรูปแบบหลากหลาย นอกจากนั้นยังเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม สนทนาโต้ตอบแสดงความคิดเห็น ทำให้เด็กเกิดความสนใจมากขึ้น สอดคล้องกับ ทิพย์อักษร พุทธสริน (2567) ศึกษาการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม กระตุ้นให้เด็กเกิดความรู้ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ โดยเชื่อมโยงกับ

ชีวิตประจำวันและการเรียนรู้ของเด็ก มีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนให้เด็กได้คิดค้นพบคำตอบด้วยตนเอง และรับประสบการณ์ที่หลากหลาย เป็นไปตามสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาและนำมาเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ร่วมกับนิทานที่มีคุณค่า สร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กจึงทำให้มีพัฒนาการทักษะทางภาษาที่สูง ดังนั้น นิทานจึงมีบทบาทต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับ รอฮันนี เจละาะ (2561) ศึกษาการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยได้ เนื่องจากลำดับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมใช้สื่อนิทานประกอบภาพที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาใช้กระตุ้นและแรงจูงใจให้เด็กเกิดความสนใจในบทเรียนสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับครูผู้สอน สอดคล้องกับ ณิชญา ยี่สุนเรือง (2560) ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพส่งผลทำให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะการพูดสูงขึ้นและมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง กล่าวได้ว่า ทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นพื้นฐานให้เกิดกระบวนการคิดในด้านต่างๆ เด็กปฐมวัยเรียนรู้ภาษาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สิ่งแวดล้อมรอบตัว จากการได้เห็นได้ฟังได้สัมผัสได้ลอง การพูดชี้แนะของผู้ใหญ่ สิ่งเหล่านี้มีความหมายต่อการเรียนรู้ของเด็กการให้โอกาสทางภาษาคือการเรียนรู้ภาษาที่มีคุณค่าของเด็ก (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551) ดังนั้น ทักษะทางภาษาจึงเป็นพื้นฐานการสื่อสาร (Communication) ซึ่งเป็นอีกหนึ่งทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่มีความจำเป็นสำหรับเด็กปฐมวัย สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่านิทานตามรูปแบบของ บลูม (Bloom's Taxonomy) มีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ด้านการฟังและการพูด ด้านการอ่าน ด้านการเขียน จากการจัดประสบการณ์ที่มีการจัดกระบวนการอย่างสม่ำเสมอ และการใช้เทคนิคการเล่านิทานที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม การสนทนาโต้ตอบแสดงความคิดเห็นทำให้เด็กเกิดความสนใจมากขึ้น พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) มีทักษะทางภาษาที่สูงขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

8.1.1 การส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ครูต้องกระตุ้นผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และมีการต่อยอดซ้ำทวนด้วยกระบวนการเรียนรู้เดิมเพื่อให้เด็กเกิดความจำมากยิ่งขึ้น

8.1.2 การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเล่านิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) ครูควรใช้วิธีการเล่านิทานที่หลากหลาย เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจในการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

8.1.3 ครูควรตระหนักถึงการสังเกตและการจดบันทึกพฤติกรรมของเด็กในแต่ละวัน เพื่อให้ทราบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ควรใช้วิธีการสอนแบบใดให้เหมาะสมกับทักษะของเด็กที่ครูต้องการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 ควรมีการศึกษาการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมอื่น เช่น กิจกรรมเคลื่อนไหว กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเกมส์การศึกษา เป็นต้น

8.2.2 ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเล่นิทานด้วยแนวคิดและรูปแบบอื่นๆ ที่หลากหลาย

8.2.3 ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ของเด็กปฐมวัยตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) เช่น กิจกรรมเคลื่อนไหว กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเกมส์การศึกษา เป็นต้น

9. สรุป

การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) มีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่สูงขึ้น ได้แก่ ด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน และด้านการเขียน จากการจัดกิจกรรมที่มีการจัดกระบวนการอย่างสม่ำเสมอ และการใช้เทคนิคการเล่นิทานในรูปแบบหลากหลาย นอกจากนั้นยังเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม สนทนาโต้ตอบแสดงความคิดเห็น ทำให้เด็กเกิดความสนใจมากขึ้น พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเล่นิทานตามรูปแบบของบลูม (Bloom's Taxonomy) จะมีทักษะทางภาษาที่สูงขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. เอกสารอ้างอิง

Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001). *A Taxonomy for Learning, Teaching and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives: Complete Edition*. Longman.

Huai Le, R. P., Karupiah, N., & Yue, Y. (2020). Questioning during story-telling activities in Singapore pre-schools. *Asia-Pacific Journal of Research in Early Childhood Education*, 14(3), 73-90.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). *รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา*. เบน-เบสบุ๊ค.

- ณิรัชญา ยี่สุนเรือง. (2560). การพัฒนาทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยโดยการใช้กิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต] มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์สุพรรณบุรี.
- ทิพย์อักษร พุทธสริน. (2567). การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม. *Journal of Buddhist Education and Research*, 10(4), 293-307.
- ภิญญาดาพัชญ์ เพ็ชรรัตน์. (2551). การศึกษาความเข้าใจของผู้บริหารและครูปฐมวัยเกี่ยวกับการปฏิบัติที่เหมาะสมกับพัฒนาการทางภาษาแรกเริ่มของเด็กปฐมวัยในจังหวัดชลบุรี [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รอฮันนี เจะเลาะ. (2561). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- วรวิทย์ จันทร์สุวรรณ. (2565). *เคมีวิเคราะห์: หลักการและเทคนิคการคำนวณเชิงปริมาณ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้*. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาลาดพร้าว.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). *ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการ แนวคิดและทิศทางการดำเนินงาน*. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.